

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 46T/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321010781
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Posluch
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1321010781.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred samosudcom JUDr. Karolom Posluchom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.12.2021 takto

r o z h o d o l :

U. T., Q.. XX.XX.XXXX T. U., W. U. D. XXXX/X, U.,

sa uznáva za vinného , že

dňa 19.10.2020 od presne nezisteného času približne do 11.00 hod. v Bratislave na ulici D. XXXX/X v byte, v ktorom býva s matkou H. T., Q.. XX.XX.XXXX, požadoval od matky H. T. , aby mu vydala list a šek zo Sociálnej poisťovne, pretože ináč jej podpáli byt a dá vypáliť celú bytovku, a ak mu ten šek nedá, tak ju zabije, následne začal búchať dverami a matke povedal, že je „k....a (vulgarizmus) a ak mu ten šek nedá, tak ju zabije, na čo sa poškodená veľmi zľakla a utiekla krížom cez cestu na D. XX v Bratislave k svojej dcére J. Y.,

teda

iného hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútil niečo konať a spáchal čin na chránenej osobe - blízkej osobe ,

čím spáchal

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona.

Za to sa

odsudzuje :

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T 119/2020 zo dňa 22.10.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom prečítaním výpovede obžalovaného U.N. T. z prípravného konania, výsluchom poškodenej H. T., T. Y. J. Y., prečítal a oboznámil znalecký posudok z odboru psychiatria, oboznámil ostatné listinné dôkazy, najmä osobné posudky obžalovaného a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátrenom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteneho vyšetrovania, obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Obžaloba a výzva boli obžalovanému doručené dňa 18.11.2021, v predvolaní na termín HP bol obžalovaný poučený o následkoch neustanovenia sa, o tom, že súd vykoná hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti - v prípade neustanovenia sa.

Po otvorení hlavného pojednávania poškodená H. T. krátkou cestou predložila súdu žiadosť obžalovaného o konanie v jeho neprítomnosti, následkom čoho podľa § 252 ods. 2 Tr. por. súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Súd vykonal dokazovanie v takej kvalite, ktorá vylúčila dôvodné pochybnosti rozsahu nevyhnutom pre spravodlivé rozhodnutie.

Hlavného pojednávania sa osobne zúčastnila poškodená H. T.. Tým, že sa obžalovaný neustanovil osobne na hlavné pojednávanie i napriek poučeniu, že súd môže vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti (čiže o tejto skutočnosti mal vedomosť) jeho práva v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku porušené neboli. Keďže trestný proces je kontradiktórny, je povinnosťou strán a teda i obžalovaného byť v predmetnej veci aktívny, predkladať dôkazy a nie sa k predmetnej veci stavať pasívne, napr. i tým, že ignoruje svoju účasť na hlavnom pojednávaní. I keď obžalovaný má právo podľa § 34 ods. 1 Tr. por. vyjadriť sa komplexne k celému skutku, ktorý mu je kladený na za vinu a to až do doby, kedy o tomto skutku rozhoduje súd, v jeho prípade ide o právo a keďže toto právo nevyužil, tým sa ho dobrovoľne úmyselne a vedome vzdal.

Súd v dôsledku riadne podaného ospravedlnenia nevidel dôvod aplikovať ustanovenia o uložení poriadkovej pokuty, alebo o predvedení a teda o odročení hlavného pojednávania len z dôvodu neprítomnosti obžalovaného.

Obžalovaný U. T. vo svojej výpovedi z prípravného konania, ktorá bola na návrh prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava III prečítaná na hlavnom pojednávaní, uviedol, že býva na adrese D. X v byte spolu s jeho matkou. Dňa 19.10.2020 v pondelok, vstal okolo 11:00 h išiel na záchod. V kuchyni sedela jeho sestra J. Y., U. D. XX, U. a jeho mama. Zo záchodu sa vrátil naspäť do svojej izby. Asi po pól hodine opäť išiel na záchod. Vtedy už sestra J. nebola u nich v byte, doma bola okrem neho, iba jeho

mama, ktorá bola vo svojej izbe. On sa jej opýtal, aký je dnes dátum, na čo mu povedala, že dnes je 19. októbra. Jeho vtedy napadlo, že v tento deň mu má prísť sociálna dávka. Tak sa jej opýtal, či náhodou nevie, že či má v poštovej schránke lístok zo sociálky. Na základe toho lístka zo sociálky si môže ísť na poštu vyzdvihnúť sociálne dávky, čiže peniaze. Mama mu povedala, že nevie, či mu to už zo sociálky prišlo. Vrátil sa naspäť do svojej izby, obliekol sa a išiel sa pozrieť do poštovej schránky, či mu už prišiel zo sociálky ten lístok, ale v schránke žiadny lístok nebol. Ostal nervózny a myslel si, že jeho mama mu ten lístok zo sociálky vybrala z poštovej schránky a teraz ho klame s tým, že ona o ničom nevie. Mama mu už v minulosti raz urobila to, že mu ten lístok zo sociálky vybrala zo schránky a zatajila mu to. Preto si myslel, že mu to urobila aj teraz. Začal nadávať, že to už nie je možné, že má takú smolu, nadával, že sa zabije. Tiež povedal, že keď pôjde na poštu a tam mu povedia, že lístok zo sociálky mu už poštarčka hodila do schránky, tak rovno vyhodí bytovku do vzduchu za to, že im niekto vylamuje, poškodzuje schránku. Už v minulosti im niekto poškodil a vybral schránku. Je pravda, že chytil nervy a vyššie uvedené vykrikoval nahlas. Ale mame nenadával ani sa jej nijako nevyhrážal. V ten deň od nej nepýtal žiadne peniaze. Nemal na to ani dôvod, nakoľko mu v ten deň mali prísť sociálne dávky vo výške 64 Eur. Potom odišiel z bytu a išiel na poštu do Rače, kde prišiel v čase okolo 12:00 h. Na pošte mu pracovníčka pošty povedala, že lístok zo sociálky už v ten deň zobrala poštarčka, ale že asi u nich v bytovom dome ešte nebola. Potom išiel naspäť domov, pozrieť sa do schránky, či už tam ten lístok je. Lístok tam už bol. Ale u nich v byte ešte nebol. Takže ten lístok zobral a išiel na poštu vybrať si sociálne dávky. Potom išiel naspäť do mesta. Domov sa vrátil až na druhý deň v utorok, teda 20.10.2020 v čase okolo 13:00 až 14:00 h. Magnetickým zámkom si odomkol vchodovú bránu na bytovke a vyšiel na štvrté poschodie pred byt, kde bývajú. Zaklopal na dvere ich bytu. Jeho mama mu asi tak tri dni predtým zobrala kľúč od ich bytu a nechala mu len ten magnetický zámok od vchodovej brány bytovky. Kľúč od bytu mu zobrala preto, lebo mu dala 60 Eur na ubytovňu s tým, že sa v najbližšie dni odsťahuje na tú ubytovňu. Klopal aj zvonil, ale mama mu neotvárala. Preto išiel na adresu D. XX, X. U. H. Y. J. s rodinou. Zdola zazvonil na zvonček a ozval sa mu jeho netere manžel H.. Povedal mu, že ani jeho mama ani jeho sestra J. tam nie sú a nevie mu povedať, kde by sa mohli nachádzať. Obvineného napadlo, že sú na záhrade na Žabom majeri. Preto sa tam vybral. Prišiel pred záhradu, kde bola jeho sestra J. s jeho mamou. Sestra ho hneď začala vyhadzovať odtiaľ preč, nadávala mu, aby odtiaľ hneď vypadol preč, že tam nemá čo robiť a nemá tam čo chodiť. On jej na to kľudne povedal, že nech sa ukľudní, že prišiel za mamou, nie za ňou. Na to na neho začala kričať aj mama, že čo tam robí. On nato mame povedal, že sa ide odsťahovať z jej bytu preč, tak ako sa dohodli a že si len chce ísť domov zobrať svoje veci a odísť preč. Mama mu povedala, že ona ho už do bytu nepustí a kľúče od bytu mu tiež nedá. Povedala mu, že mu zbalí jeho veci a nechá mu ich pred dverami. Do toho bytu ho nechcela pustiť preto, aby v tom byte neostal spať, aby mala istotu, že už v tom byte nebude. On jej povedal, že ako to myslela, že mu zbalí veci a nechá ich pred dverami. Povedal jej, že on sám si chce vybrať z tých svojich vecí tie, ktoré bude potrebovať a ostatné tam nechá. Vtedy mu sestra J. povedala, že nech príde domov až okolo šiestej až siedmej hodine večer. Nakoľko bol hladný a smädný, tak sa mamy opýtal, či by mu požičala 20 Eur, aby sa mohol ísť aspoň niekde dovtedy najesť. Tých 20 Eur potreboval preto, lebo tú svoju sociálku už minul. Mama síce frflala, ale tých 20 Eur mu dala. On potom odišiel z tej záhrady preč. Domov pred ich bytovku na D. X prišiel v dohodnutý čas okolo šiestej až pól siedmej večer. Ako prichádzal pred ich bytovku, tak cez okno na schodisku videl, že pred ich bytom sa svieti a videl pred ich bytom aj jeho mamu, jeho sestru J. a nejakú postavu, ktorá mu pripadala ako policajt v uniforme. Vtedy si všimol pred ich bytovkou aj policajné auto. Nakoľko z toho nemal dobrý pocit, tak do bytovky nevošiel a počkal obďaleč asi tak 10 minút. Videl ako mama so sestrou a tým policajtom zišli dolu a vyšli pred vchod. Pred vchodom sa ešte chvíľu rozprávali. Potom policajt nastúpil do policajného auta a odišiel preč. Mama so sestrou išli do bytovky, kde býva jeho sestra, teda na D. XX. On ešte chvíľu počkal a potom prišiel k bytovke na D. XX, kde býva sestra. Zdola jej zazvonil. Sestra to zdvihla a zavolała mu k telefónu mamu. Mame povedal, že si prišiel pre veci tak, ako boli dohodnutí. Mama mu povedala, že veci mu dať nemôže, lebo sa nevie dostať do bytu, lebo nejdú otvoriť dvere od toho ich bytu, že niečo sa na nich pokazilo, asi jazýček zámku. Tiež mu povedala, že dvere od ich bytu pokazil on, lebo do nich mal búchať. On mame povedal, nech ide s ním domov, že on tie dvere od bytu vyskúša otvoriť. Alebo nech mu dá kľúč od bytu, že on tam pôjde aj sám. Mama mu povedala, že ona ani nikto z rodiny s ním do bytu nechce ísť a že kľúč od bytu mu ona nedá. Ešte mu povedala, že na druhý deň príde nejaký opravár, ktorý vie otvárať dvere a až potom mu dá tie jeho veci. Potom mu položila ten bytovkový telefón. On tam ostal len tak stáť. Vtedy ho napadlo, že by mohol vyskúšať tie dvere otvoriť. Magnetickým zámkom si otvoril vchodovú bránu bytovky a vyšiel po schodoch pred ich byt. Rukou skúsil potlačiť tie vchodové dvere bytu. Všimol si, že dvere bytu nie sú zamknuté, iba zabuchnuté. Tak tie dvere potlačil ešte raz a vtedy sa otvorili. Vošiel do bytu, nikto v ňom nebol. Osprchoval sa, najedol sa, obliekol si čisté oblečenie.

Zobral si so sebou len najzákladnejšie veci a to zubnú kefku, čokoládu, nabíjačku na telefón, slúchadlá na telefón a ešte nejaké drobnosti a tiež tie kľúče od bytu, ktoré mu predtým mama zobrala. Potom odišiel z bytu preč a s tými kľúčmi vchodové dvere riadne zamkol. Ako schádzal po schodisku dolu, tak začul, ako niekto zdola z vchodu zvoní do ich bytu. Do bytu sa už nevrátil, lebo si povedal, že veď dolu toho človeka, ktorý zvoní, aj tak stretne. Keď prišiel dolu do vchodu bytovky, tak tam stretol dvoch jemu neznámych mužov. Jeden z nich sa opýtal, či sa volá U. T., načo povedal, že áno. Vtedy mu tí dvaja muži povedali, že sú z kriminálky. Vyzvali ho, aby sa legitimoval, čo aj urobil. Potom mu povedali, že pôjde s nimi, že ho majú zadržať. Ďalej uviedol, že asi pred dvomi alebo tromi rokmi sa mame v amoku a v nepríčetnosti vyhrážal s nožom v ruke a vykrikoval jej pri tom, že ju zabije. Bol kvôli tomu liečený na psychiatrii v Pinelke v Pezinku. Toto spáchal pod vplyvom lysohlávok, ktoré vtedy užil a na nič si nepamätal. Ale odvtedy sa mame už nikdy nevyhrážal zabitím. Ďalej obvinený uviedol, že je pravda, že od mamy si často pýtal peniaze, ale tie si od nej pýtal so slovami, že nech mu požičia. Pravda je aj to, že len málokedy jej tie požičané peniaze aj vrátil. Mamu to vždy vytočilo, že peniaze si od nej pýtal so slovami požičaj mi. Vždy mu za to nadávala, lebo vedela, že jej ich aj tak asi už nevráti. Ale napokon mu vždy nejaké peniaze aj dala, jednalo sa o malé sumy okolo 10 Eur. Ale nikdy si od nej peniaze nepýtal s tým, že by sa jej nejako vyhrážal alebo robil na ňu nejaký nátlak. Chápe, že jeho mama je z neho zúfalá, z toho ako žije, ale nechápe, prečo na neho podala trestné oznámenie, keď sa predtým dohodli, že sa z toho bytu odsťahuje preč a v ten deň si už chcel iba z bytu zobrať nejaké svoje veci a odsťahovať sa. Na otázky vyšetrovateľa PZ okrem iného uviedol, že žije zo sociálnych dávok, nakoľko nikde poriadne nepracuje. Občas si niečo privyrobí na nejakých brigádach, ale predovšetkým ho živí jeho mama, to je pravda. Nerozmýšľal nad tým, z čoho by žil po tom, ako by s a odsťahoval od mamy. Obvinený U. T. do zápisnice o vypočutí zo dňa 21.04.2021 uviedol, že sa pridrižava svojej predchádzajúcej výpovede, nie je pravda, že by svojou matku vydieral.

Poškodená H. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že je matkou obžalovaného, jej syn má 41 rokov, nikdy nepracoval, už pred časom sa jej vyhrážal nožom. Neustále od poškodenej pýta peniaze, avšak ona mu z dôchodku nemá čo dávať. Bojí sa ho. Ak mu doma nedá peniaze, vyhukuje na ňu, pričom po smrti manžela s ním býva doma sama. Nadáva jej veľmi hnusne, v byte má porozbíjané veci, napr. skriňu. Tento skutok sa stal minulý rok, ale on sa poškodenej stále vyhráža, stále pýta odo nej peniaze. V ten deň pýtal od poškodenej lístok od sociálky, začal nadávať jej osobne a aj na poštu, že to vyhodí všetko do vzduchu. Poškodenej povedal, že je kurva. Myslel si, že to ona mu zadržala tie peniaze od sociálky, za to sa jej vyhrážal, že ju za to zabije. Povedal, že bytovku vyhodí do vzduchu a podpáli byt, čo bolo reakciou na to, keď mu povedala, že ten lístok nemá. Vyhrážal sa, že ju zabije práve za to, že mu vraj nechce dať ten lístok, a to nielen v tento deň ale aj inokedy. Vydanie tohto lístku zo sociálky podmieňoval práve týmito vyhrážkami, že ju zabije, podpáli spoločný byt a vyhodí bytovku do vzduchu. Hovorí poškodenej, že načo ho mala, keď sa nestará o svoje dieťa. V ten deň mu dala 20,- €, z toho 10,- € si požičala od dcéry, ale potom išli na políciu podať trestné oznámenie. On bol medzitým doma, pokazil zámok, čo konštatovala aj polícia. Vždy keď sa jej vyhrážal, išla k dcére aj na 2-3 dni, bála sa ho. Aktuálne býva obžalovaný u poškodenej, ale stále pýta len peniaze. Myslela, že dnes príde na súd, ale poslal iba oznámenie pre sudcu. Všetky peniaze, ktoré mu dáva použije na nákup drog. Náhradu škody nežiada, však jej syn nič nemá, všetko minie na drogy.

Svedkyňa J. Y. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že je sestrou obžalovaného, nevie prečo sa jej brat domnieval, že by mama mohla mať ten jeho šek zo sociálky. Neustále jej nadával, že ju zabije, že podpáli bytovku, čo malo práve priamy súvis s očakávanými peniazmi od sociálky. Neustále iba pýta peniaze od mamy. Ku svedkyni prišla poškodená bezprostredne po skutku, pôsobila vystrašene, bála sa. Obžalovaného videla až na druhý deň na záhrade. V ten deň dali spolu s mamou aj trestné oznámenie a zistili, že sú vyvalené dvere na byte.

Zo znaleckého posudku znalkyne J. Q. D., odbor zdravotníctvo, odvetvie psychiatria zo dňa 15.07.2021, pod č. 11/2021, okrem iného vyplýva, že pri psychiatrickom vyšetrení znalkyňa nenašla znaky, ktoré by sponchybovali pri poslednom trestnom čine (19.10.2020) schopnosť obvineného ovládať sa, či rozpoznať nebezpečenstvo svojho správania pre spoločnosť. Konanie obvineného nebolo v dôsledku psychotického ochorenia chorobne motivované. Obvinený vedel v čase spáchania skutku rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. V súčasnej dobe je schopný chápať zmysel trestného konania. Znalkyňa odporúča nariadiť u obvineného pokračovanie v terajšej ambulantnej liečbe protidrogovej aj psychiatrickej, aj vzhľadom k predchádzajúcemu psychotickému stavu a poruchám

správania a osobnosti. Pobyt obvineného v štádiu ambulantnej liečby - psychiatrickej a abstinencie od drog nie je na slobode nebezpečný, avšak po požití omamných látok alebo alkoholu by mohlo byť jeho konanie pod vplyvom vystupňovanej emócie ovplyvnené prejavmi agresie. Pri psychiatrickom vyšetrení odpovede na kladené otázky sa nezdali účelové, napriek tomu vierohodnosť výpovede obžalovaného považuje za vhodné doplniť psychologickým vyšetrením.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na odpis registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva, že obvinený U. T. bol doposiaľ sedemkrát súdne odsúdený.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinený U. T. bol doposiaľ trikrát priestupkovo prejednávaný, v dvoch prípadoch pre priestupok proti majetku.

Z uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III pod 4 Pv 203/18/1103 zo dňa 23.05.2018 podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku vyplýva, že voči obvinenému bolo zastavené trestné stíhanie pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, pretože obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Pri danom trestnom čine bola poškodenou rovnako matka obvineného H. T..

K právnej kvalifikácii skutku súd uvádza, že trestného činu vydierania v zmysle § 189 odsek 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

Pri uznaní viny súd vychádzal predovšetkým z výpovedí poškodenej H. T. a svedkyne J. Y., matky a sestry obžalovaného. Ich výpoveďami je protiprávne konanie obžalovaného bezpochyby potvrdené. Skutočnosť, že hrozba násilím bola v miere naplňajúcej znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania nasvedčuje aj tá skutočnosť, že poškodená, matka obvineného krátko po útoku utiekla preč k svojej dcére J. Y.. Svedkyňa J. Y., potvrdila, že matka k nej dobehla na D. XX v Bratislave krátko potom ako prišla domov, asi za 30 minút čo bola u nej v byte na D. X v Bratislave, pričom poškodená bola celá rozrušená a povedala, že U. sa jej vyhrážal kvôli tomu šeku. Povedala jej, že chcel ten šek, že ak mu šek nedá, tak ju zabije, nadával jej do k****v a p*č (vulgarizmy). Ďalej sa vyhrážal, že ak mu nedá šek, vyhodí bytovku do vzduchu. Je zrejmé, že poškodená sa týchto vyhrážok zľakla a preto utiekla ku nej. Svedkyňa opakovane potvrdila, že bolo vidieť, že poškodená je rozrušená, pričom poškodená zostala u nej v byte, kde aj prespala. Obvinený je teda usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne J. Y., dcéry poškodenej, ktorá síce nebola priamym svedkom skutku, avšak bola v kontakte s poškodenou Jolankou T. bezprostredne po skutku, pričom relevantné okolnosti opísané svedkyňou sa zhodujú s okolnosťami opísanými poškodenou H. T..

V neposlednom rade súd poukazuje aj na samotnú výpoveď obvineného, ktorý v istej miere opisuje priebeh skutku zhodne s poškodenou, avšak v jednotlivých častiach priebeh skutku popiera a opisuje ho inak. Tieto okolnosti sú uvádzané obvineným odlišne, pričom majú vplyv práve na formu právneho posúdenia konania obžalovaného voči poškodenej.

Už zo samotnej reakcie poškodenej na konanie obvineného je zrejmé, že z obvineného mala strach. Súd poukazuje najmä na to, že poškodená utiekla preč z bytu od obžalovaného k dcére, snažila sa nebyť v kontakte s obžalovaným, na druhý deň od skutku sa snažila pred obvineným zatajiť na záhrade na Žabom majeri. Dôležitý je aj časový odstup skutku, kedy strach poškodenej z obžalovaného pretrvával aj na druhý deň po skutku, čo potvrdila svedkyňa J. Y., ktorá uviedla, že sa s matkou rozhodli, že idú na políciu, pretože bolo vidieť, že mama sa obvineného bojí.

Vo vzťahu k obžalovanému súd považuje za dôležitú aj skutočnosť, že už v minulosti, dňa 07.04.2018 sa mal vyhrážať poškodenej H. T. slovami „zabijem ťa, ty k***a v*****á (vulgarizmy), zabijem Vás a potom aj seba“, pričom v pravej ruke držal kuchynský nôž namierený na poškodenú, pomal sa k poškodenej približoval a svoje vyhrážky neustále opakoval, na čo reagovala poškodená tak, že rýchlo zatvorila na kuchyni dvere, avšak obvinený spoza dverí na poškodenú aj ďalej vykrikoval „ty k***a v*****á (vulgarizmy), zabijem ťa, zabijem Vás a zabijem aj seba“ a čepeľou nožika udieral do skla na dverách, na čo poškodená vybehla von z bytu a zavolała políciu, pričom pre tento skutok bolo trestné stíhanie zastavené, lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Uvedená skutočnosť, predchádzajúca negatívna skúsenosť poškodenej s obvineným iba potvrdzuje dôvodnosť obavy poškodenej z konania obvineného v nastolenej trestnej veci.

Súd môže len uzavrieť, že obžalovaného priviedli pred súd neustále protiprávne ataky voči poškodenej - vlastnej matke, ktoré dosiahli a zjavne aj dosahujú počas dlhého obdobia spoločensky neprípustnú mieru.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obžalovaným - psychologické vyšetrenie obžalovaného, nakoľko sa týka okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Uvedenú možnosť pripustila znalkyňa J.. D., avšak súd považuje psychologické vyšetrenie obžalovaného za stavu, keď už prebehlo jeho psychiatrické znalecké skúmanie za nadbytočné. Základné otázky duševného stavu obžalovaného boli bez pochyb zodpovedané už znaleckým skúmaním z odboru psychiatrie. Naznačované posúdenie vierohodnosti výpovede obžalovaného vie súd posúdiť aj na základe doposiaľ získaných dôkazov, najmä výpovedí poškodenej a svedkyne. Navyše, obžalovaný sa ku skutky vyčerpávajúco vyjadril, jeho výpoveď je vo veľkom rozsahu totožná s výpoveďou poškodenej, resp. svedkyne. Jediný rozpor vo výpovediach obžalovaného, poškodenej a svedkyne vidí súd v popieraní priamej súvislosti medzi žiadosťou o vydanie údajne zadržovaného šeku zo sociálky a vyhrážkami poškodenej. Inak sú výpovede zhodné, obsahujú hľadanie šeku, vyhrážky podpálením, vyhodnením bytovky do vzduchu, vulgárnym správaním sa obžalovaného voči poškodenej a neustálym pýtaním finančných prostriedkov.

Za takejto dôkaznej situácie súd nepovažuje za potrebné vykonať okrem psychiatrického znaleckého skúmania aj znalecké skúmanie psychologické.

Z hľadiska subjektívnej stránky vyhodnotil súd konanie obžalovaného ako konanie úmyselné, vo forme priameho úmyslu, v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Ohľadom osoby obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol sedemkrát súdne trestaný, pričom skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa dopustil skôr, ako bol Okresným súdom Bratislava III vyhlásený trestný rozkaz za iný trestný čin, a to v konaní vedenom pod sp. zn. 3T 119/2020.

V rámci úvah o treste súd vychádzal zo všeobecných zásad uvedených v § 34 Tr. zákona a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Súd zistil jenu priťažujúcu okolnosť - obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona).

Pri rozpätí trestnej sadzby šesť rokov až trinásť rokov a štyri mesiace /po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona (dolná hranica) a § 41 ods. 2 Tr. zákona (horná hranica)/ súd vymeral obžalovanému trest v trvaní šesť rokov. Trest na spodnej hranici trestnej sadzby súd odôvodňuje tým, že vyšší trest, aj keď by samozrejme bol stále v zákonom prípustnej sadzbe, by súd považoval za príliš drakonický s ohľadom na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok.

Súd zvažoval aj využitie ustanovenia § 37 ods. 7 Tr. zákona, avšak použitie § 37 odseku 4 Tr. zákona pri súčasnom ložení zvýšeného súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona nepovažuje v danom prípade za neprimerane prísne pre páchatel'a. Naopak, spodnú hranicu takto zvýšenej trestnej sadzby súd považuje za adekvátnu v rámci individuálnej a aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu uloženého trestu, súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T 4/2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To 34/2014)

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Ochranné

liečenia súd uložil vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku J.. D.. Znalkyňa uloženie týchto ochranných liečení odporúčala uložiť vzhľadom na predchádzajúce psychotické stavy a poruchy správania obžalovaného.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T 119/2020 zo dňa 22.10.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, nakoľko vo veci bolo potrebné uložiť súhrnný trest.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava III. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.